„A Home Away From Home"

ZILVEREN JUBILEUM International Seamen's Club op ARUBA

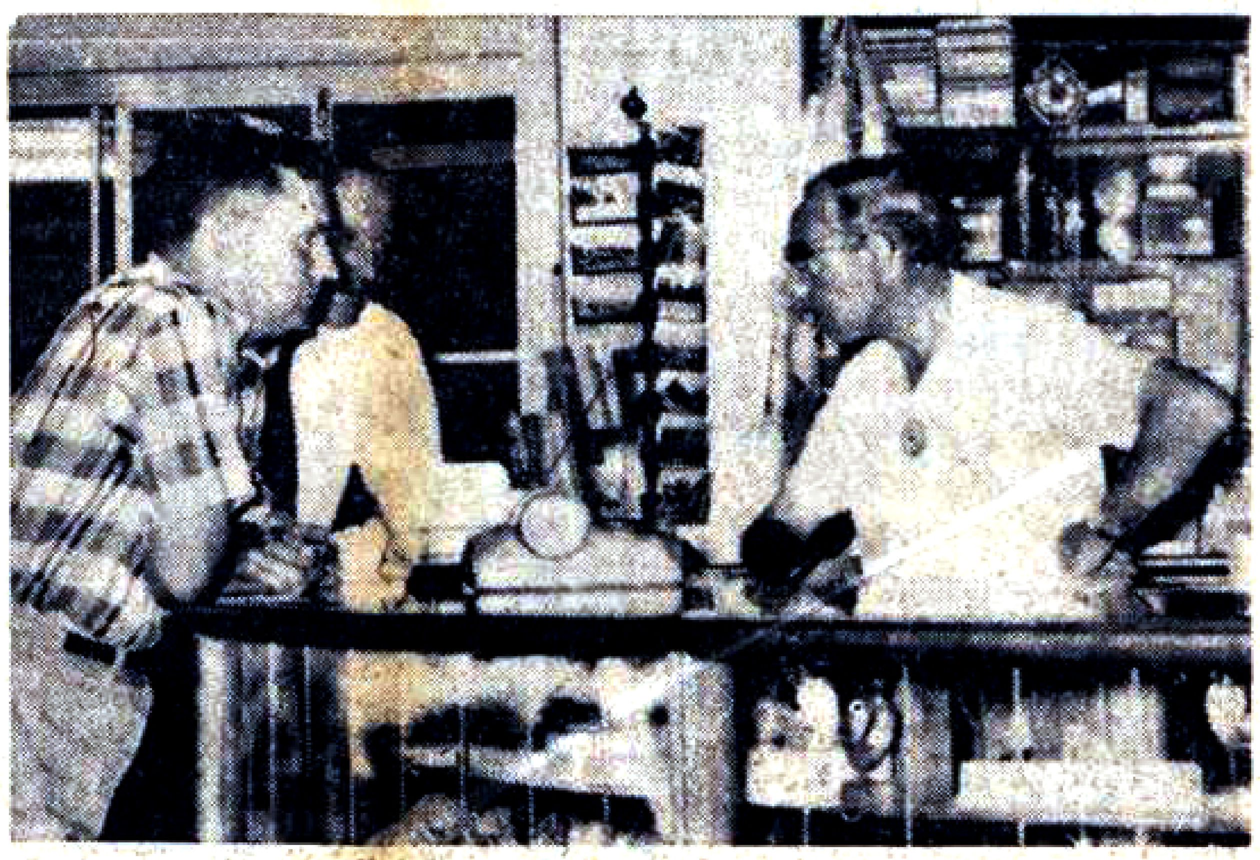

De huidige manager H. C. Verkruissen en zijn assistent de Heer J. Meyer in de „gift shop" van het tehuis.

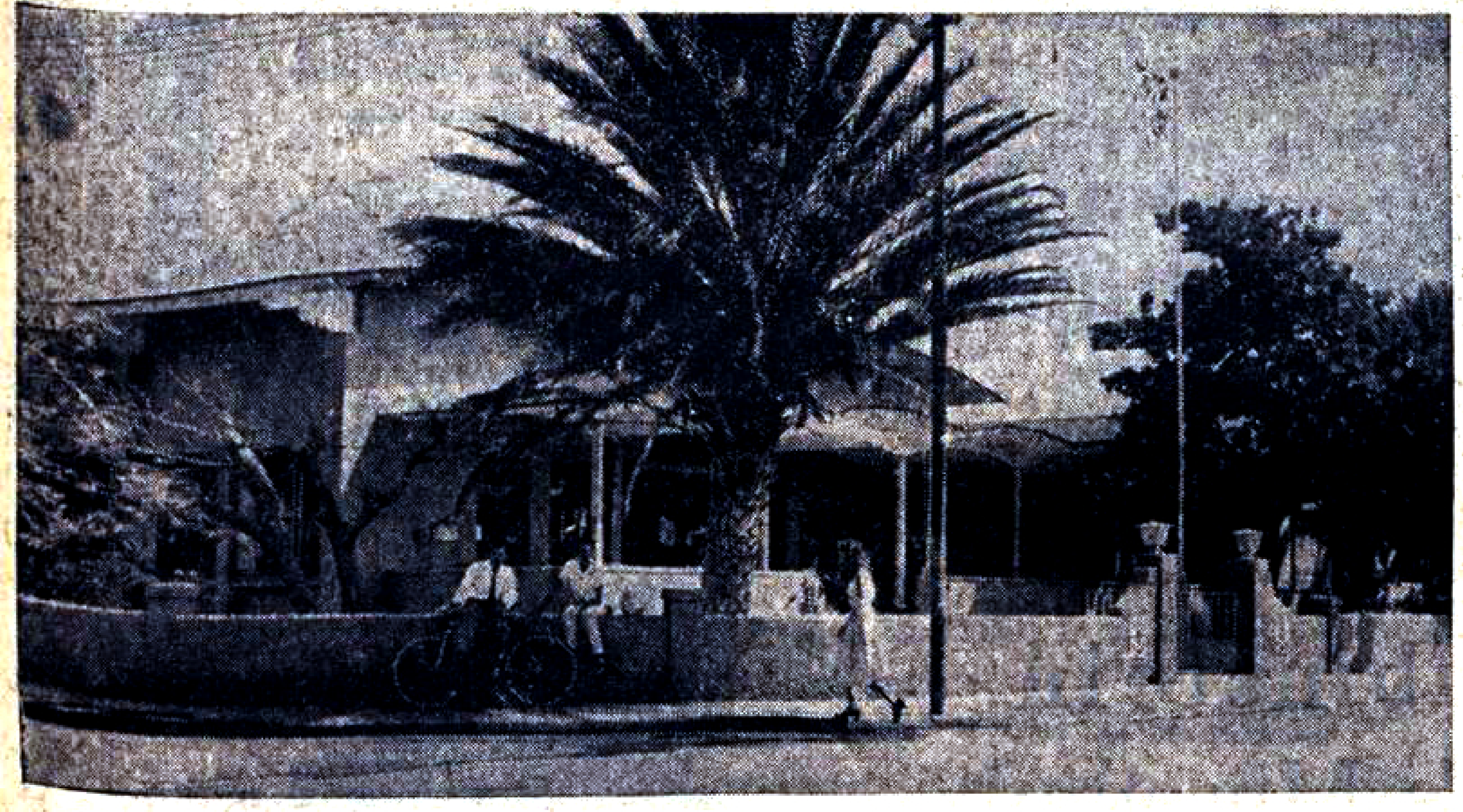

In augustus 1955 werd de nieuwe International Se amen's Club in gebruik genomen. Het gezellig en gerieflijk ingericht tehuis ligt in het centrum van San Nicolas en voldoet ten volle aan wat het voor de zeeman wenst te zijn "a home away from home".

Vijfentwintig jaar in dienst van de ZEEMAN

Hoe het groeide

San Nicolas. — Acht februari as zal het vijfentwintig jaar geleden zijn, dat het Apostolaat ter Zee te San Nicolas een klein zeemanshuis opende.

De toenmalige pastoor, p. Exler, tezamen met het bestuur van het Apostolaat ter Zee van Curaçao, hadden hiertoe het initiatief genomen. Men begon klein, maar enkele jaren daarna was men toch in staat van het overgebleven materiaal der noodkerk een behoorlijk gebouw neer te zetten, dat verschillende faciliteiten aan de zeelieden bood.

Toen de oorlog uitbrak, vestigden zich de U.S.O. en U.S.S. op Aruba die zowel het gebouw als het werk tijdelijk overnamen. Na de oorlog was het pastoor Holterman, die er ogenblikkelijk toe overging om het U.S.O.-gebouw weer als zeemanshuis in te richten. De heer J. J. Horigan, de toenmalige general-manager van de Lago, toonde zich ten zeerste geïnteresseerd en was overtuigd, dat het werk voor de zeeman op San Nicolas het best door het Apostolaat ter Zee ter hand kon genomen woren. Er werd dan ook kontakt opgenomen met het Apostolaat ter Zee te Rotterdam, waaraan men verzocht een expert voor dit soort werk beschikbaar te stellen. **Dit had sukses en binnen enkele maanden namen de heer en mevr. Verkruissen het hele werk in handen. Dit is nu ruim twaalf jaar geleden.**

„Working on a poor budget"

Wie zich nog kan herinneren onder welke omstandigheden de Verkruissens begonnen, moet thans wel grote bewondering hebben voor wat er in die laatste twaalf jaar gepresteerd is.

Wat de U.S.O. achtergelaten had aan meubels en andere benodigdheden voor een goede klub, was allerarmzaligst. Biljarttafels stonden er, maar zonder laken of ballen; het meubilair bestond uit enkele wankele tafeltjes en stoelen; er was een cooler, die warm liep, en verder beschikte de bar over een allegaartje van glazen. De heer Verkruissen, die uitgekomen was als „manager", vond geen personeel en vervulde deemoedig de baantjes van veger, barkeeper, inkoper en tal van anders. De familie Verkruissen zelf kreeg de omgebouwde keuken en storerooms van de vroegere U.S.O. als woning toegewezen.

Alles snakte naar vernieuwing en verbetering, doch het bestuur was inderdaad in die tijd „working on a poor bdget", zoals de ijverige voorzitter Harry Mills voortdurend de manager en overige leden van het bestuur, die snelle verbeteringen wensten, op het hart drukte.

Dank zij de hulp van enige weldoeners werd de financiële toestand aanmerkelijk beter. Ook de giftshop, die de manager voor eigen risico mocht beginnen, werd later voor de klub een goede bron van inkomsten.

Hotel-akkomodatie voor 12 gasten kostte ƒ 6000.—

Na het verdwijnen van de U.S.S. vroeg de Lago om hotel-akkomodatie voor zeelieden. Er was haast bij! Volgens de manager zou het bijgebouw van de U.S.O. hiervoor ingericht kunnen worden. Het bestuur woog en wikte, draaide elk dubbeltje nog eens om, en besloot tenslotte een hotel te gaan exploiteren, toen voorgerekend werd, dat er voor ƒ 6000.— zes kamers, twee toiletten, een eetzaal en een keuken konden worden gebouwd. Binnen zes weken hebben enkele Arubaanse werklieden onder leiding van Mani Geerman dit klaar gespeeld. Dit „hotel" heeft jarenlang goede diensten bewezen en had, dank zij de goede zorgen van mevr. Verkruissen, een uitstekende naam.

Ook de eigenlijke klub onderging voortdurend verbeteringen. De nagelaten rommel van de U.S.O. werd langzamerhand vervangen door tweede-hands meubelen, gekocht uit „Lago- en war-surplus". De biljarten kregen lakens, keus en ballen, een shovellboard werd aangeschaft, er kwam een echte lees- en schrijftafel, etc.

Tenslotte brak het grote moment aa,n waarop besloten werd een geheel nieuw zeemanshuis te bouwen. Het bestuur richtte zich tot Mgr Zeppenfeldt met het verzoek om het terrein bij de kerk hiervoor af te staan. Dit verzoek werd ingewilligd en het zeemanshuis kreeg voor één gulden huur per jaar de beschikking over deze waardevolle grond. Verder had men dusdanig gespaard, dat men zonder veel financiële zorgen het huidige prachtige gebouw kon optrekken. Het is ongetwijfeld zeer praktisch ingericht, vrolijk en gezellig, en bezit alles wat een goed zeemanshuis maar wensen kan.

„Excellent service and wonderful entertainment"

Materieel komfort en vele faciliteiten maken een zeemanshuis nog niet per sé een gewild en graag bezocht zeemanshuis. Het is de warme belangstelling voor de bezoekers het nagaan waarmede men hen van dienst kan zijn, de „service", zoals men dat pleegt te noemen, en het gezellig bezig houden, die de aantrekkelijkheid geven en die een zeemanshuis aan zijn eigenlijk doel doen beantwoorden.

Het is ongetwijfeld waar, dat men al deze kwaliteiten bij het International Seamens Club aantreft en dat de klub hierdoor een enorme goodwill bij de zeelieden geniet, dank zij vooral de ijver en vindingrijkheid van de manager.

Om geen andere reden dan om a zeeman „van dienst te zijn", we: de giftshop opgericht, kwam er ee uitgebreide boeken- en tijdschrifter stand, wordt er gelegenheid gebode om rustig en gratis brieven naa huis en elders te schrijven (de manager post gemiddeld 5000 brieve per maand), wordt de zeeman, vooral als hij wegens ziekte moet acl terblijven, op allerlei wijzen gehol pen en bijgestaan en wordt er allc gedaan om een gezellige sfeer t scheppen.

„Home from Home" is met recht het slagwoord van de International Seamens Club. De speelfaciliteiten, de geregelde filmavonden, de kerstviering en vele andere aktiviteiten, doen voor de zeeman de tijd, die hij op Aruba doorbrengt, een tijd zijn van aangename en decente ontspanning. Het is dan ook geen wonder, dat vrijwel elke zeeman, die San Nicolas aandoet, dit zeemanshuis bezoekt en dat zij dikwijls in woord of in brief spreken van de „excellent service and wonderful entertainment", die zij in de International Seamens Club hebben genoten.

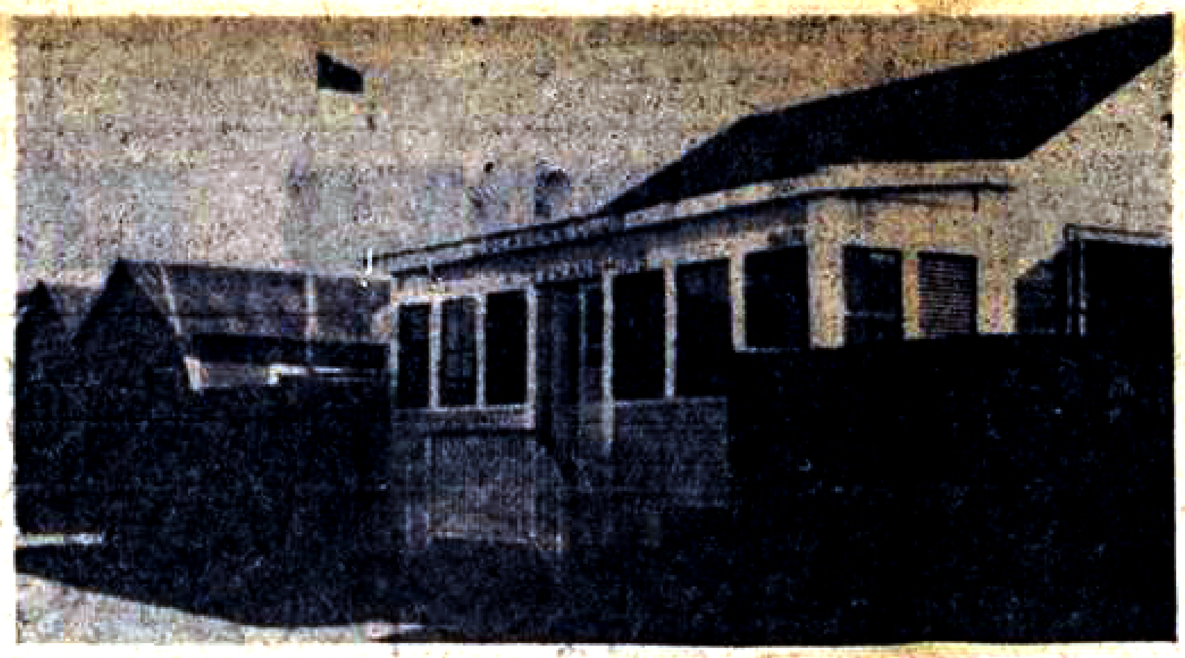

Het eerste bescheiden begin: Het zeemanshuis in de Bernhardtstraat te San Nicolas.

38.000 Zeelieden bezoeken jaarlijks de klub

Bij het Zilveren Jubileum past dan ook een woord van oprechte dank en hulde aan alle bestuursleden (van nu en vroeger), aan de heer en mevr. Verkruissen, alsook aan de pastoors van San Nicolas, voor alles wat zij gedaan hebben om de International Seamens Club tot een van de best funktionerende zeemanshuizen te maken.

Het tweede tehuis dat van afbraak afkomstig van de Theresiakerk werd gebouwd.